

ירח הדבש. בהפלגה הקודמת לקח אתו פטרסון את אשתו לקטע הדבש על האניה.

ממרא מקום הקפטן. כשאין הרבה תנועה בים, נותן הקפטן את הגה האוניה לנלסון. רפי משקיף לעבר חוף ציילון. מאחוריו ניצב הקפטן ומדריכו בהנהגת האוניה.

נוסע הכבוד של בריגיטה טופט הוא הפינגוין פטר, שהתרגל לחיים על האניה.

כתב „העולם הזה” שהפליג על סיפון „בריגיטה טופט” מתאר את תחילת המסע לאסיה

היי מזרחה לציילון

- מאת רפי נלסון -

מיים נהיה כבר בקולומבו, ציילון. הלחייתנים לא התרגשו מהידיעה הזו והמשיכו לשחות קדימה. זה היה מחוזה יפה, אבל עד שרולב רץ להא לקחת את המצלמה לא נשאר אף לוחית. כנראה שאינם אהבים סרסום. מאז הפסיעו בחובי זיק.

אוניה נורחגית עברה על ידינו ואותתה לנו שהיא יוצאת לים התיכון, דרך הסואץ. אמרתי לדולב שיכול להיות לו סקופ, אם יהיה העתונאי הישראלי הראשון שיעבור את הסואץ. הוא הסביר לי שיש לו הוראות אחרות.

אני מבטום מאד מהעבודה שלי. מי שיש חושב שלשטוף כלים זו עבודה משעממת, טועה. גם אני חשבתי כך, עד שהתחלתי לזיינס לכרוב. זה בכלל לא משעמם: כל פעם אתה פוגש בכלי חדש.

מביא לו מזלג במקום סכין, או לא מביא לו בכלל שום דבר. כשאין תנועה גדולה בים, הוא נותן לי לנהוג את האוניה בעצמי. הוא בחר מצויין, הקפטן.

על האוניה יש עתון יומי. כל יום קול-טים חדשות מראיו קופנהגן ומדפיסים אותן לתועלת אלה שיודעים לקרוא. אני למדתי כבר כמה מלים חשובות מאד בדנית. למדתי רק את הכי חשובות, משום שדנית היא שפה קשה. אני מתכוון למלים כמו: יובהיפיילור: תות שדה. רול רול מיפלוד: דוברבנים. גפל: מזלג. קניו: סכין.

האניה בתא מיוחה, בתשלום, התחיל לסדר את החדר בעצמו. לי נשאר רק להגיש את האוכל ולאכול אתם על יד השולחן.

המספר הגדול ביותר על האוניה הוא פטרסון, רב המלחים. פטרסון הוא ימאי חתיק ונוסף לזה הוא גם בעל הקנטינה על האוניה. אתה יכול — אם אתה על האוניה, כמובן — לקנות מה שאתה רוצה, במחירים מגוחכים בזולותם. הוא בעצמו בעל רכוש פרטי גדול בתא. יש לו פטיפון משוכלל, תקליטים מצוינים ומכונת הסרטה.

התעוררתי בשעה שש בבוקר. יותר הנוכן, העירו אותי. זה היה זעזוע גדול בשבילי, להתעורר כל כך מוקדם. מעלי עמד השותף שלי, יוגן, נער האוניה. אני המלצר והוא הנער. הוא בסך הכל בן 15 ואומר בוקר טוב באנגלית, בהברה משונה.

היום הוא יום העבודה הראשון שלי על האוניה. אתמול בערב הביאו אותי כשאני כמעט שתי אל הרציף באילת, אבל עליתי לספון בכוחות עצמי. ראיתי באיזה שהוא סרט איך הוטפים ימאים שאינם רוצים ל-עבודה. משכרים אותם ולוקחים אותם בכוח לאוניה. אותי לא לקחו בכוח. פשוט היתה מסיבת פרידה קטנה לכבודי, בבית הממשלה. היו שם האלוף שלמה שמיר, אורי מפקד הברחה, דני מצפון מנהל משרד הפיתוח, מיקי, בובי ועוד. כל החברים שלי נפרדו ממני, והיה לי הרשם שעשו זאת בשמחה רבה.

זה היה קצת מגוחך: כל האנשים החשו-בים של אילת עורכים מסיבת-פרידה למלצר פשוט על בריגיטה טופט.

★ ★ ★ המלצר ואני

סדר היום שלי על האוניה הוא פשוט מאד. אני קם בשש ומסדר את הסאלון לארוחת הבוקר של הקפטן ושני הקצינים. בשבע אני מסדר את החדרים של כל ה-אנשים החשובים האלה ובשמונה אני מגיש להם ארוחת בוקר. להגיש זה לא מסובך לגמרי. על יד הקפטן יש פעמון חשמלי והוא משתמש בו לעתים קרובות. צלצול אחד זה אישי אלי. שלושה צלצולים הם בשביל המלצר. אני באמת מוסיקאלי מאד, אבל בכל זאת הייתי מתחר ברצון על כמה מהצלולים.

אחרי ארוחת הבוקר אני ממשיך לעבוד. מורידים את הכלים ומסדרים את המטבח. במטבח יש מקרר גדול, מלא כל מיני בשר, בימים הראשונים פחדתי לאכול הרבה בשר, פן אשמיץ. אבל הרציף סטיוארד אמר לי ש,מבשר מקבלים שרירים וכוח. עכשיו אני טוב אוכל הרבה בשר.

בעשר אני מגיש קפה. זה פשוט מאד: ארבע צלחות, ארבעה ספלים. בתוך הספלים — קפה, וליו הצלחות — סוכר. אחרי ה-קפה — צהריים בארבע, שוב קפה ובערב ארוחת ערב. לגמרי לא רע.

★ ★ ★ וזיתנו על הטבילה

מיום ליום נעשה כאן יותר טוב. ה-קצינים כבר מניקים את חדריהם בעצמם. גדמה לי שבקרוב גם הקפטן יעשה זאת. אפילו אהרון דולב, איש מעריב, הנוסע על

טבילת נפטון. טכס ההטבלה האחרון נערך בהפלגה הקודמת, כאשר חצתה האוניה את קו המשווה. הקפטן ושני קציניו מפקחים אישית על ההכנות לקראת הטכס האקזוטי.

★ ★ ★ כבורמה יהיה בסדר

היום הוא היום האחרון לפני שנגיע לקולומבו. ובדיוק היום הפסיק מנוע האוניה לעבוד. מתקנים אותו ואני מתרחץ בבריכה, יחד עם שני הפינגוונים הצמודים לאוניה והמרגישים בה טוב מאד.

זאת הפעם הראשונה שאני חי במחיצתם של פינגוונים. אבל מה אפשר לעשות? כש-עליתי על האוניה ידעתי שאני עתיד לפגוש כל מיני טיפוסים משונים.

העופות הגדולים עושים חייל על הסיפון. הם נראים בדיוק כמו בני אדם לבושים חליפת ערב חגיגית. הם מוכיחים לי יותר ויותר איזה מלצר מכובד, כולו מלא חשי-בות עצמית, ולא פעם תפסתי את עצמי מהרהר אם אי-אפשר קצת לאלף אותם ש-על הקצת מעבודת המלצרות שלי. לא כל הבוקר מדי פעם. זה היה מאפשר לי לישון קצת יותר.

באלחוט קיבלנו ידיעות על ציקלון עצום, המתקרב אלינו בזמן שאנחנו מתקרבים לקולומבו. ההכנות על הסיפון לקראת ה-ציקלון הן כמעט כמו לקראת בואו של אר-רח חשוב.

אחרי הצהריים התברר כי הציקלון לא יגיע. בדרך כלל מעניץ מאד לשמוע על ציק-לונים או לראות אותם בסרט; כאן, על ה-סיפון, אף אחד לא מתגעגע אליהם ולא רוצה לראות אותם.

הגענו לקולומבו. כנראה שלא הודענו על-כך למפרע, מפני שלא הצלחתי לגלות על הרציף שום תזמורת ושום משלחת של קבלת פנים. סוף-סוף, האוניה הראשונה מאילת, וכו', אבל הקפטן הבטיח לי שבבורמה יהיה כבר הכל מסודר.

נראה.

הקפטן תזמורת. לקילד האלחוטאי יש קל-רינט, אבל הוא אינו יודע לנגן עליו. ליוגן הנער יש אקורדיון, וגם הוא אינו יודע ל-נגן. לי יש גיטרה — והחברה מעלילים עלי שאניני יודע לנגן בה.

על הסיפון הקימו בריכת-שחיה גדולה מ-עץ ומילאו אותה מים. אנחנו מתרחצים שם כל היום, מחוץ לזמני הארוחות.

★ ★ ★ מעניין לשטוף כלים

ש יירה שק לזויתנים הפריעה לנו היום לעבור באוקינוס השקט. בעוז יר-

בהפלגה הקודמת היתה גם אשתו של פטרסון על הסיפון. היא השתתפה בטכס טבילת נפטון, כשהאוניה חצתה את קו המשווה, בדרכה מאירופה למזרח הרחוק. זו היתה חוויה גדולה מאד. כל כך גדולה עד שהפעם החליטו לחזר עליה בכלל, למי-רות שדולב ואני לא נטבלנו אפילו פעם אחת.

★ ★ ★ אני נוהג באוניה

אנחנו מתקרבים לציילון. הקפטן כבר התרגל אלי והוא לא מתרגז עלי כשאני